

[Lysholm Christensen]

den daværende oppositions side, at der blev gjort en stor indsats. I hvert fald blev de andre landes ledere overbevist om det rimelige og rigtige i at imødekomme danskerne på en række punkter. Der kom altså noget godt ud af det danske nej. Vi fik nogle resultater i kølvandet af det.

Hvad er så det nye? Ja, for det første vil jeg sige, at der foreligger nu en dobbelt pædagogisk opgave forud for næste afstemning. Den første del består i at rydde misforståelser af vejen, som faktisk har overlevet lige siden afstemningen sidste forår, og den anden bliver at forklare, hvad det nye består i.

Det er vigtigt, tror jeg, helt ærligt at sige, at selve traktatteksten er der ikke ændret i, men at Danmark har fået en række indrømmelser og en sikkerhed på en række punkter omkring nogle undtagelsesbestemmelser.

Spillereglerne for samarbejdet er også præciseret på en række områder. Det er det, vi skal ud og fortælle det danske folk nu. Jeg skal lige nævne de væsentligste punkter.

Unionsborgerskabet. Der er ikke tale om, at unionsborgerskabet træder i stedet for nationalt borgerskab. Påstanden om, at nu er vores danske statsborgerskab i fare, har intet på sig.

Så er der forsvarssamarbejdet. Det holder Danmark sig uden for, og det gælder også Vestunionen. Ingen danske sønner kan udkommanderes til tjeneste i en fælles Europahær.

Danmark holder sig også uden for den fælles mønt og de krav til en økonomisk politik, som er knyttet til ØMU'ens tredje fase.

Endelig siger vi nej til suverænitetsafgivelse på det retslige og politimæssige område. Her fortsætter vi det samarbejde, som vi hidtil har haft på det mellemstatslige grundlag.

Kristeligt Folkeparti glæder sig over, at der også er præciseringer på andre områder.

Det gælder miljøbestemmelserne, som skal fastlægges ved flertalsbeslutninger som minimumskrav, men vi kan stadig væk selv fastlægge strengere krav.

Den letsindige omgang med kendsgerninger om vores socialpolitik, som vi oplevede sidste forår, er forhåbentlig også effektivt stoppet. Folk fra andre lande kan ikke uden videre komme til Danmark en kort tid og derefter flytte hjem med en fremtidig pensionsoverførsel. Socialpolitikken er uden for samarbejdet.

Åbne ministerrådsmøder hilser vi også velkommen. Nu er det bare spændende, om det kan finde en form, så pressen også finder det interessant at overvære disse møder.

Endelig skal jeg bare sige, at Kristeligt Folkeparti medvirker meget gerne til gennemførelse af disse tre lovforslag, og i forlængelse heraf anbefaler vi i enighed fra vores folketingsgruppe og vores hovedbestyrelse, at det danske folk stemmer ja den 18. maj. Vi har som andre partier medlemmer, der ikke er begejstrede, og måske også nogle, der vil stemme nej igen – det har de frihed til – men som ordfører for partiet kan jeg i dag stærkt anbefale et ja.

Vi finder altså, at Edinburghaftalen har udbygget Maastrichttraktaten positivt og godt og givet os nogle forsikringer på områder, hvor store dele af den danske befolkning havde reservationer og bekymringer, sidste gang vi stemte.

Der er virkelig meget på spil, hvis resultatet igen den 18. maj bliver et nej. Det vil i realiteten betyde et farvel til EF-samarbejdet med uoverskuelige konsekvenser til følge med hensyn til økonomi, beskæftigelse, miljø, fred og stabilitet. Vi har ikke rigtig fantasi til at forestille os, hvilke konsekvenser det ville få. Nej, vi finder det helt afgørende nødvendigt, at vi nu går det næste skridt, og vi håber, at andre lande kan følge med snart. Vi vil byde velkommen til de nordiske lande, hvis de kommer med. Vi ser også gerne andre lande inddraget i Det Europæiske Fællesskab.

Europa har i de seneste år udviklet sig i retning af ustabilitet. Efter murens fald og kommunismens kollaps er gamle etniske konflikter vokset i styrke, ja, der er reelt krig flere steder i Europa, værst på Balkan. I den situation er det vigtigt, at vi har et godt og stabilt samarbejde i EF og på forskellige leder rækker en hjælpende hånd til disse konfliktområder.

Europa oplever også ustabilitet på det økonomiske område i øjeblikket, valutaer er under pres, fristelsen til at gå i retning af protektionisme er klart til stede, nationalismen spøger, flygtningeproblemet er enormt, jo, der er virkelig mange store opgaver, som trænger til at blive løst i fællesskab, og de kan kun løses i fællesskab, så der er tungtvejende grunde til at styrke og udbygge det europæiske samarbejde. Danmark bør spille en aktiv og konstruktiv